

Nevepeno
Poprijéta Devica Marija

II. letzi teccsaj, 6. st.

1906. Junius.

Zmozsna
Gospá Vogrszka

POBOZSEN MESZÉCSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szv. Szebestjáni.

NEVTEPENO POPRIJÉTA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSÉN LISZT.

Marija Lankovicska, negda Tisinszka.

Né oltár je na csészt szv. Áni bio poszvecseni. Novi veliki oltár je pa 1684-ga leta 16-ga aprila, drúgo nedelo po vúzmi poszvecseni po grof Thun János Erneszt seckauszkom (grácskom) püspeki z cérkvov vred, stera je zdaj povéksana bila. Marijika je zdaj na té veliki oltár prisla ; szami püspek szo jo preneszli. Té oltár escse dnesz den sztoji.

Leta 1693 szo pápa Innocenc XII. podobo za csüdodelno imenüvali i romarom popolne odpüsztke podelili ednok na leto, cse sze sz pozsalüvanjom szpovejo. precisztijo, cerkev obisceejo i na namen szvete matere cerkvi pobozsno molijo.

Leta 1730-ga szo Klement XII. novo csészt szkázali romarszkomi meszti, kda szo velikomi oltári to izvzétnoszt dáli, ka sze vu prinjem szlüzseni h szv.

mesah za purgatoriumszke dūse vszikhár popolni odpūsztki dobijo.

Kak szo drūgi oltárje goriposztávleni, kakse dragocenoszli má zakládnic cerkvena, keliko imenitnih, plemenitnih oszeb pocsiva pod njov, ne mi je nakanenje natenko dolizpiszati. Cse bo bozsa vola, kak je moja, szvojimi lasztivnimi ocsmi bom oltáre glédao, bom molo pred njimi, bom klécsao pred nogámi csūdodelne podobe „tisinszke matere miloszli“ z vnogimi drūgimi vréd ino proszo tam dobro mater nebeszko, naj sze ne szpozábi iz szvojega nigdasnjega meszta, naj sze miloszktivno zglédne na Tisino, na zapūseseno vorgrszko domovino, na milo szlovenszko lūdszivo. Kak sesém jaz tá priti, v prihodnjem sznopiesi ovádim lūblenim cstevcóm.

(Dale.)

Klekl Jozsef.

Hodite k Szrci Jezusovomi.

Nega na szveti
lepsega krája
kak kráj oltára :
Jezus je v njem.

Szem sze popascsi,
dūsica drága,
lepsega blága
ne ga nikde.

Njegovo Szrce
nájdes tú gori,
Szrce na gori
preszimeknjeno.

Rebro odpreto
kázse ti pot v Njé ;
krizs, ki na Njem jé,
pokoj deli.

Pod njega szedi
In szí pocsini ;

v velkoy vrocšini
szladek je hlád.

Po szvoj vrocšini
tvoje szkúšáve,
szladko bo zmáge
vzšivati šád.

Dol szi le szedi,
v szenco predrágo;
vencsaj szi glávo
z rozsicami.

* * *

'Z trnjave krone
okol ovite
rozse dobite.
Hodte je brát!

Szrcsen.

Padovanszki szv. Anton.

Blazenoga szpomina XIII. Leo papa v ednom apostolszkom liztli etak pisejo: „Vszaki katolicsanec velki zrok má szv. Antona poszebno csasztiti. Iz poszebne hozse miloscse doszta dobrot deli on krscsanszskomi lüsztví; v lübeznoszti z szv. Vincencijom pavlanszskim prikapsen sze trüdi, naj lüsztví v potrebsinaj i v nevolaj na pomocs bode: eden sze za krüh szkrbi, drügi ga pa vödeli.“

Jeli nam trbe vekso preporácsanje, naj v szv. Antona csasztí gorecsni bodemo? Szveti Ocsa nam preporacsajo to csasztenje; i zato nam to preporacsajo, ar szv. Anton ravno v tom zburkanom csaszí zaisztino velicsasztno szlüzso szpolnjáva, kda sze szíromakom za krüh szkrbi.

Csi szíromák krüh má: je ne szamo brezi telovne nevole, nego tüdi od vnogih - düsevnih kvarov obvarjen osztane.

Ka je teda té szíromákov krüh, ka szv. Auton vküpnoszí? Szv. Anton velike csüde dela. Goszpodni Bog ga

sztem scsé odicsiti, ka na njegovo prosnjo pomága lüdsztvi v njihovih telovnih i düsevnih nevolah. Da je szv. Anton tüdi v szvojem zemelszkom zsitki naj bole szíromake lübo, tak ka bi od vnogih dobrot, stere je szíromakom vcsino, vecs knig lahko popiszali: zato je med krscseniki v navado prislo, ka csi sto v szvojoj nevoli bozso pomocs scsé zadobiti, oblübi, ka na csaszt szv. Antona szíromákóm nikso almostvo dá, csi Goszpodni Bog njegovo prosnjo poszlühne. I szv. Anton zavolo njegovih szíromakov sze tüdi gorecsno moli pri Goszpodni Bogi, naj prosnje onih, ki szo oblübo vcsinoli, poszlühne. Goszpod pa odicsi szv. Antona: zavolo njegove prosnje poszlühne lüdsztva molitev, pomocs dá v nevoli. Ki je pa oblübo vcsino, rad dá szíromáki, ka je na csaszt szv. Antona obecso, ar je poszlühnjeni.

V té nacsin sze szkrbi szv. Anton za szíromákóv krüh, tak pomága on v cslovecsoj nevoli. Vredno je teda naj njega, koga Bog szam tak odicsi, tüdi lüdsztvo dicsi i hvali. Vreden je szv. Anton, naj lüdsztvo proti njemi zahvalno bode, naj ga postüje i csasztí, ki z bozse miloscse telko zemelszki nevol na dobro obrné.

Tork je navada na csaszt szv. Antona poszvetiti, ar szo njega te den pokopali. Njemi na csaszt je navada té den szv. meso poszlüsati i molitve opravití, pa escse k szvesztvam hoditi. Ali na to moremo poszebno paziti, ka, kakkoli je korisztno szv. Antona csasztíti: niscse szí ne szme miszliti, ka je v tork vecs vredno njemi na csaszt szv. meso poszlüsati, liki v nedelo pri bozsoj szlüzsbí nazocsi biti. Szv. Antona csasztenje je szamo preporacsano, a nedelo poszvetiti nam je pa zapovedano.

Glejmo zdaj toga velkoga csüdodelnoga szvéca zsvilenje.

Padovanszki sze zove, ár je té italijanszki váras bio vecs let njegovoga delovánja meszto, tü je tüdi mro, tü szo njegovoga tela osztanki. Ali v Portugalíji v Lisszaboni sze je narodo leta 1195. Vsze vküper je 36 let zsvivo, ali eden med temi najvéksimi szvécih je posztano. Deszet let je szamo ocsitno delao, ali malo jih je vcsinilo telko za lüdih volo, kak on. Iz imenitnoga roda je bio. Njegov

oča po iméni Bulhan Martin je viszikoga sztána vojaski predszojnik bio. Máli Ferdinánd (to je bilo njegovo krsztno ime) je dobro krszsanszko odrejo dobo. Od Goszpoda pozvani je v 15. leti v szvetoga Augusztina red sztopo. 10-let je bio v tom redi szvojim bratom na zgled, kde je túdi za mésnika poszvečen bio.

Jako ga je genola prilika, ka szo leta 1220. vecsih mantrnikov iz reda szv. Ferenca osztanke z velkov szlovesznoszljov v Koimbro prineszli. Zato ga je velka zsela obdala v szv. Ferenca réd sztopiti ino za vereglaszitela iti. Kda je na to szloboscsino dobo, je escse v tom leti v szv. Ferenca red sztopo, kde je Anton imé dobo.

Edennajszet let je zsivo v redi, kak podoba pobozs-

noszti, poniznoszti, i lübeznoszti. Escse je ne edno leto preteklo od notrisztopa, zse je szlobosesino dobo, ka lehko v Afriko ide za miszionara. Ali Goszpodni Bog je eden drügi namen meo z nasim szvécom. Kak je v Afriko priso, je trno obetezsao: na telko, ka sze je odnet mogao nazaj vrnoti. Nego njegvo ladjo, na steroj sze je steo domo pelati, je naszproten veter na otok Szicilia zagno. Odnet je v Italijanszko priseo: i tü je zsivo do szmrti.

V zatajüvanji, molitvi i vcsenji szv. pizsma je scseo zsveti i tak ponizen i bojecsi je bio, ka szo ga njegovi bratje za malo nerázumnoga meli. Ali G. Bogi sze je tak vidilo, naj szv. Anton doszta csini na njegovo diko i na zvelicsanje lüsztvá. Ne je osztao dugo neznani i pozablen pri szvojih ravnitelih i pred szvetom. Ednok je mogeo brezi pripravlanja predgati pred vecsimi redovniki. Kakkoli sze je brano toga, ravnitela zapovedi sze je mogo podati. I tak lepo je predgo, ka szo vküpszpravleni bratje ne znali, nad kim bi sze bole csüdivali: nad njegvov globokov vucsenosztjov, govorniskov znanosztjov, ali pa nad onov poniznosztjov, stera je dozday njegovo veliko rázumnoszt zakriti znala?

Zdaj sze je zacsnilo njegvo ocsitno djanje. To djanje szamo 10 let trpi; ali sto bi bio mogocsi popiszati, ka je szv. Anton vtom vremeni na diko Goszpodnoga Boga i za zvelicsanje düs opravo. Navuk szv. vere (bogoszlovje) je mogeo v szvojem redi vesiti; vsze povszed je oznanjüvao bozso recs; bozsi blagoszlov je bio na njegovom deli; z csüdami ga je odicso Goszpodni Bog. Vnogo düs je szpravo na isztinszko pokoro i szpreobrnjenje. Vszaksemi je vsze bio; poszebno je lübo sziro-make i kda je njih sze tozsiti csüo, szo ga szkuzze pobile ino ednoga je ne odpüsztlo brez pomocsi. Njegva gorecsnoszt je neizmerna bila. Od njegovoga zsitka lehko pravimo, ka je eden den ne zaman mino.

Po kratkom betegi je leta 1231. juniusa 13. v Padovi mro. Gda szo csüli, ka je on mro, celi varas je zsalosztten gratao; vszaksi je znao, ka je vnjem najboesega oceso zgübo. Za edno leto po njegovoj szmrti szo ga deveti Gregor papa k szvécom pristeli. Padovanszko lüsztvó je pa edno lepo cerkev gorposztavilo njemi na

csaszt. Njegov jezik, z sterim sze je telko szkrbo za bozso diko i zvelicsanja dūs, je se dén denésnji celi v Padovi.

Goszpod je szvojega szveca z vnogimi csūdami pove-
licsao. Med tisztimi, ki szo od njega pomocs dobili, jih
vnogo na zahvalo dar dalo na padovanszko cerkev. Po-
tom je tak doszta kincsov vküpprislo, ka — csi ravno
szo venecsarje i francozi na konci 18-ga sztoletja té
kincse porobili (vecs kak 20 milijon kron vrednoszti szo
odneszli): tih osztanih kincsov vrednoszt je itak véksa, kak
tih odnesenih.

Bog je nam na zvelicsanje odicsó szvojega szvéca.
Postüjmo i csasztimo ga gorecše: v telovnoj i düsevnoj
nevoli de nam on na pomocs.

H—H.

PREKMURSKO
MUZEJSKO
DRUŠTVO
V
MURSKI SOBOTI

Navuk za meszec junius.

Den najszvetesega oltárszkoga szvesztva ali telovo.

Junija 14-ga.

Moje telo je zaisztino jesztvina i moja krv je zaisz-
tino pitvina. (Ján. 6, 56.). Lübleni cstevci, ho-
dite zmenov, kam vasz pelam. Vu zse dávno
pretecseno vremen vasz vodim; Jezusa iszkat
vasz zovém. Nájdemo ga na bregi Genezareth jezere. Vecs,
kak petjezér lüdih je kre njega ne racsunavsi deco i
zsenszke. Tri dni posztlúsajo njegove nebeszke návuke, na
trétji den pa k apostolom idejo ino je jeszti proszijo. Kda
je to Jezus vpamet vzeo, odgovoro je „Milo mi je nad vno-

zsinov, ár ovo zse tri dni trpijo zmenov i ne imajo, kabi jeli: csi odpüsztim njé lacsne k njihovim hizsam, pomenkajo na poti, ár szo niki med njimi z daleka prisli“. I potem je blagoszlovo pét krühecov ino dve ribici i med vnozsino dao razdeliti i ne szamo, ka szo sze vszi nasztili, nego escse je vecs kosárov drobtinja gorosztalo. Zdaj szo sze lüdsztvi taki ocsi odrple; previdilo je, ka je Messias med njimi, vloviti ga scséjo záto i za krála posztaviti, ali on sze jih ogne i na breg pobegne, kde celo nocs bogámoli.

Ali lüdsztvo szi ne dá mira, iszkat ga ide i na drügi den ga v Kafarnaumi naide. Kda je Jezüs zagledno, pravo njim j: „*Da szte iz krüha jeli, záto me naszledüjete. Zaisztino, zaisztino velim vam, jaz szem krüh zsitka. Krüh, steroga bom vam ga dao, je moje telo za zsitek szvétá. Moje telo je zaisztino jesztvina i moja krv je zaisztino pitvina*“. Sztemi recsmi je obecsao nas lübleni Odküpiteo, g. Jezus Krisztus, ka nam on bode szvoje telo za hráno i krv za pitvino dao. Sz pomocsjov njegovov szpoznajmo, ka je on szvoje obecsánje szpuno, ka je oltárszko szvesztvo nasztavo, ka sze na denésnji den on szám zdigne z oltára, kde nocs i den prebiva i blagoszlovi vu i po rokáh szvojih dühovnikov na lepoj telovszkoj procesziji vsze stiri kráje szvetá, vsze tiszte, ki njegov blagoszlov scséjo gorivzeti.

Jezus je obecsao, ka nam szvoje szvéto telo za düseвно hráno i szvojo szvéto krv za dühovno pilo dá i to je tüdi szpuno za edno leto potom obecsánji. Na szkrádnjoj vecsérji sze je to zgodilo. Vroke je vzeo naime nanjoj krüh, blagoszlovo ga je i pontüdo ga je vucsenikom govorecs: „*Vzemte i jejte, to je moje telo*“. Zatem je pa vzeo z vinom pun kelih vu roke i pravo je nadnjim: „*To je krv novoga testamenta, vzemte i pijte vszi zsnjega*“. Sztemi recsmi sze je obecsánje szpunilo, i Jezusovo telo i krv za jesztvino i pitvino mámo zse szkoro dve jezero let. Oh miloscsa i dobrotá nezrecsena, bodi na veke hváljena!

Ali morebit dvojíte, ka je to szpeobrnjenje csüdovitno i záto nemogocse. Csüdovitno je, ali nemogocse ne, ár pri Bogi ne ga nemogocsnoszti. Jezus je pa Bog bio, lahko je záto to csüdo vecsino. Tisztomi, ki je té veliki, široki szvet z nicsesza z ednov recsjov naprej prineszo, tisztomi,

ki je szunce, meszec i milijone zvezd na zrák polozso, tisztomi, ki je z ednov recsjov napuno zemlo z travinov, z drevjom, sztvarámi, tisztomi, ki je zednov recsjov zdigno té viszike goré iz krila zemlé i nasztavo té brezmerne globocsine, tisztomi, ki je z ednov recsjov sztvoro csloveka i v njega nemrtelno dűso notri vdehno, jeli dopűsz-tite to mogocsnoszt, ka je lahko, celo nalehci krűh ino vino na szvoje szvėto telo ino krv preobrno? Vnogo ver-jemo, ka ne razmimo pa szamo zátó, ár od zavűpanoga csloveka csűjemo. g. Bogi pa, ki nasz *nemore*, csi bi glih scseo, pa nasz *nemore vkaniti*, nebomo vervali?

Tretje szvesztvo, „oltárszko szvesztvo“, je Jezus na-sztavo na szlednjoj vecsérji, krűh ino vino je na szamoga szebé ozsivio, to nasz nasa vera vcsi i poleg té vere je celi, zsv Jezus Krisztus, Bog i cslovek pod podobó krűha i vina szkrit, dokecs hostija z pseniczne mele szpecsena i vino od trsza rodjeno zdraviva osztaneta. Zato, csi krűh szpesznivi, ka neima vecs vu szebi onoga zsmaja, onoga bitja, kak návadno krűh má, Jezusa ne ga vecs pod nje-govov podobov, ár je on szamo krűh i ne drűgo recs obrno na szvoje szvėto telo. Rávno to moremo praviti od vina. Cse je ne z trsza vino, ne je pod nješovov podobov Jezus nazocsi, ár je on szamo právo víno, ne drűgo recs obrno na szvojo szveto krv.

Szvėto pizmo, recs bozsa nam szvedocsi, ka je Jezus v oltárszkom szvesztvi zaisztino, pravo i bisztveno (kak je bio Bog i cslovek, kda sze je na szvet narodo) nazocsi, moremo to vervati i moliti ga.

Gda je Goszpon Jezus Krisztus szvėto matercérkev nasztavo, to oblászt njoj je dao, ka vu nješovom imeni ravna vsze dűse, vcsi nješov navuk, deli od njega na-sztávleno i z milocsšov napunjeno szedméro szvesztvo, pa tak, ka znoriti nikoga nemore. Tá nevkanлива cela szvéta mati cérkev nasz pa na to vcsi, ka je Jezus zaisztino nazocsi pod podobov krűha tak celi, kak pod podobov vina (on je zsv i vecs nemore mreti; zsv cslovek pa, kde telo má, tam krv tűdi, i krvi brezi tela tűdi nemore meti) vu oltárszkom szvesztvi. Vu obsinszkom szpraviscsi v Rimi (dvakrat drzsáni) i v Trienti je ocšiveszno to pred nasz dáno i pod szmrtnim grehom nam na vervauje zapo-

vedano. Nagni szi záto koleno, lübléni krscsenik, do zémle, kda v cérkev prides, Jezus tvoj Bog v njoj prebiva i lübi tebé, kak te vekivecsen pred velikim oltárom viszéci poszvet glaszno opomina.

Szvéti Pavel, apostol Jezusov — znáte, ka píse? „*Ke-
lih blagoszlova, steroga mi blagoszlovimo, je morebit ne ob-
csinsztvo krvi Krisztusove? I krüh steroga mi vlámamo, je
morebit ne obcsinsztvo tela Goszpodovoga?*“ Ka ti szvedocsijo
té recsi, lübléni krscsenik? Jeli to, ka sze po blagoszlov-
nih recsah apostolovih krüh i vino na Jezusovo telo i krv
obrné, ki je gláva szvéte materecérkvi, stero je nasztavo,
steroj szmo mi kotrige i záto szmo v ednom obcsinsztvi
zsnjim po teli njegovom i kryi njegovoj. Vu ednom ob-
csinsztvi szi, drági moj katolicsánec, z Jezusom vu katoli-
csanszkoj matericérkvi, ne bos zahválen zato, i ne bos
njéne zapovedi zdrzsávao, na vsze, na poszt, na zákon i
drúge tebi neprijétne recsi tüdi?

Ne ima drúgi oblászti, krüh ino vino na Jezusovo telo
ino krv obrnoli, kak szamo dühovnik, ki je poszvecsen od
oblászt imajocsega püspeka, sterih od apostolov dolizhája.
Da známo, ka *szamo tem* je povedano i zapovedano: „*To
csinite na moje szpominanje*“. Katolicsanszki püspeki do
apostolov gorszégnejo, záto oni pa od njih poszvecseni
dühovniki májo szamo oblászt i dopüscsenje mesüvati,
krüh i vino ozsiviti. Cse je iz zláta krivoverszka cerkev,
katolicsanszka pa iz papera narejena, itak je szamo v toj
papernatnoj Jezus nazocsi, da oblászt z Jezusom ravnati
je szamo on mogocsi dati. On je pa szamo apostolom i
njih naszlednikom dao to oblászt.

Postüj záto, lübléni krscsenik, katolicsanszke dühov-
nike, ár csi njih nega, Jezusa tüdi ne imas v oltárszkom
szvesztvi. Cse szi malo pamet odprés, pri teh recsah na
to tüdi lehko gorprides, zakaj szvet natelko szovrázsi dü-
hovnike. Hüdi düh ga napeláva, naj pregánja njé, naj
vnicsi njé, ár csi njih ne bo, te Jezusa tüdi ne bo, te bo
on pá kralüvao na szveti i lüdih v pekel szprávlaó, kak
pred njegovim na szvet prihodom. Ali ne bojmo sze, to
sze njemi nikdár ne poszrecsi. Dühovniki katolicsanszki
do konca szvcta bodo matercérkev ravnali, ár je Jezus

obecsao, ka do konca szveta bo z nami, brezi njih pa ne bi mogeo biti.

Jezus je nazocsi v oltárszkom szvesztvi, vcsijo nasz szvéti ocsáki tüdi. Zse pred oszemnájszet szto leti nájdemo natenkoma razlozseno to vero vu njihovih piszmah.

Szv. Ciprian etak pise: „*Mi sze doticsemo tela Goszpodovoga, i njegovo telo je nas krüh*“.

Szv. Ireneus pa etak pise: „*Kak sze to more tajiti, ka je nase telo za bozsi dár ne pripravno, steri sze zsitek vekivecsen zové, da sze ono sz telom i krvjov Jezusa Krisztusa hráni?*“

Vszi szvéti ocsáki i vucsenjáki, vszi szvéhci, vszi katolicsanci szo od Krisztusovoga vremena vervali, ka je on nazocsi v oltárszkom szvesztvi pod krühom i vinom, mi tüdi moremo vervati, cse nescsemo krivoverci posztáti i kak táksi sze pogübiti.

Jezus je szpuno szvoje obecsánje, nazocsi je v oltárszkom szvesztvi. Kda mi to csüjemo, edno duzsnoszt szi na szébe vzmemo, duzsnoszt velike, mocsne, trde, nevugiblive vere vu oltárszkom szvesztvi. Tá vera ti to zapove, ka kda pri szvétoj mesi dühovnik Jezusove na szlednjoj vecserji ráblene recsi pregovori, ne je vecs tiszto krüh i vino, ka mi za krüh i vino vidimo, pozsmajamo, nego szam celi zshiv Jezus Krisztus. Táksa more nasa vera biti, kákso szveti Franciskus zsele: „*Vszaki den pride Jezus z vizsine szvojega trona pod szlabimi podobami k nam doli, kak je nikda v krilo szvéte Device sztopo, den od dne sztopi z krila szvojega Ocsé doli na oltár vu roke dühovnikove. Rávno tak sze nam kázse vu ozsivlenom krühi, kak sze je apostolom kázao vu szvojem právom teli. Kda szo ga oni sz telovnimi ocsmi gledali, szpoznávali szo ga z ocsmi vere i meli szo ga za szvojega Goszpada i Boga, mi rávno tak moremo delati. Kda podobe krüha i vina vidno ováramo, mocsno moremo vervati, ka je to po pravici zsivo njegovo najszvetese telo i zsiva njegova najszvetesa krv*“.

Vervati mores, lübléni estevec, drági krscesnik, ka je Jezus v oltárszkom szvesztvi nazocsi, pa tvoja vera more

zsiva biti i delavna. Ti mores poleg té vere sze vszepovszod drzsati i poleg njé tüdi zsveti.

Szpoznaj, ka szi potnik i Jezus z oltárszkoga szvesztva vodi tebé. Daj sze voditi, hodi rad k njemi, zovi ga vnogo i vnogokrát na pomocs.

Szpoznaj, ka szi szlab i Jezus v oltárszkom szvesztvi je hrána za tvojo szlabo düso, oh vzemi ga i jémlí ga pogosztoma k szebi.

Dete szi, sztarisov ne imas vecs, Jezus ti je lübeznivi ocsa, oh veszeli sze, kda priliko dobis, ka njega, ali koncsi njegovo cérkev, tvojo ocsinszko hizso szlobodno zaglédnes.

Trüdis sze, mantras i doszta brigas, Jezus v oltárszkom szvesztvi sze ti za tolázsnika i pomocsnika poñüdi, ne bos ga vendar zavrgeo?

Lüdjé te zavrsejo, od postenjá szprávijo, vszake dveri sze zaprejo pred teбом, ní edno szrcé te nescse v miloscsó vzéti, vszi te szovrázsijo, ár szi vnogo i veliko greso. Ka miszlis, drága zablodjena ali szpokoriti sze hotécsa ovcsica, Jezus bo tüdi tak delao ztebom? Nik ino nikdár ne. Njegova hizsa je pred teбом tüdi odpreta, njegov oltár za tébe tüdi okincsan, njegovo szrcé za tébe tüdi miloszlivno, li k njemi, k njemi sze pascsi.

K Jezusi hodimo vszi, ki je v oltárszkom szesztvi; cse njega mámo, nikaj nam ne fali, ki njega má, vsze má.

(kj.)

Cslovek.

Junius.

— od 18 do 30 leta. —

Rozsa cveté.

Jeli hodis escse kaj k predgi, k návuki? Ali szi pa to miszlis, ka szi sze zse zadoszta návcsó, ka ti tá znanoszt doide na celo zsvljenje i z nje escse kaj na vekivecsnoszt osztáne? Zse ti niscse ne zapovedáva, niscse te ne prisziljáva, ka bi so k mesi, k predgi, od tvoje szlobodne vole viszi, jeli scsés na dale Bogi szlúzsiti brezi prisziljávánja, brezi nagucsávánja.

Zdaj zácsas escse szamo po szvojih nogáh hoditi. Csi szi vu soli pizsmeno probo lepo steo izposztaviti i po nepazlivosztli szi jo z tintov zapackao: te szi té zapackani papér fálücsó i drügoga proszo, na sterom szi pazlivo znova zácsao pizsati. Ali csi szi ti zobsztom tá zafücskao tvoja leta i vu knigo tvojega zsvljenja vszefelé grdosztijo notriszpiszao: te nemores szamo tak tá lücsiti od szébe szvoje zsvljenje, szvojo düso, ka bi novo düso dobivsi novo zsvljenje zácsao. Zse pred Krisztusovim narodjenjom je pravo eden pogan: Vszaki dén je eden sztrán vu knigi tvojega zsvljenja; szkrb noszi, naj na ni ednom sztráni nede kaj taksega szpizsano, za stero bi sze mogao szramotüvati: hüdo zsvljenje de te szprevájalo szploh vu készno sztároszt, escse vu vekivecsnoszt. Záto zdaj vu toj noroj mladoszti pazi na szébe, na szvojo düso, ne ka bi te grehi tvoje mladoszti escse vu sztárih letah sztrasili.

Bodi sztálen vu poszlúsanji bozse recsi, vrelí vu molitvah i vu dühovnom premislávánji. Nadale krv tvoja de sze po letah vszebole zsarila vu tvojih zsilah, pazi, zaviraj njo, ne ka bi baka sztrelo. Ponizno i vu postenjejj hodi, ne ka bi pozselo lücko zseno, ali pa prevecs zsjáo za vinszko kupico, ne noszi telo tvoje na plesz i vu poszteli sze doszta ne kobácáj, ni edno je ne zdravo. Csi csüténja nasa nemo zarán zavirali, te szledi ona nedo poszlúsala na düsnoveszt, nego vlácsile do nasz po trnji,

grmovji, szprávjio nasz vu beteg, ali pred szodnijo tak ka mo doktora pa fiskálisa potrebüvali, pa znam, ka vszakidén to molite: od teh lüdih szamo odszlobodi nász Goszpodne! Z obsinszskim delom vu teh letah sze prevrzse vszakoga csloveka sztális na veke. Csi z hüdim zácsas, po letah vsze bozsnesi posztánes. Csi pa z dobrim zácsas, te ti pa nede zsmetno z málov pazkov k dobromi konci priti. Záto zvedávajmo, ka de nam potrebno escse delati vu teh letah.

Za vojáka szí osztao, ali znábiti, zse notrirukivao? Naj te nevkani ona lescsécsa parádia, stero tam vidis, ne je vsze zláto, ka sze szveti. Ne miszli szí, ka bi ono velko vklánjanje kaj prevecs csednoga bilo. Tá goszpoda, stera sze do zémle nanizijo pred taksimi, od sterih kaksí haszek csákajo i ki szo grobianszki z szvojimi podlozsniki, szo hüjsi od nájprosztesega pávra, ki odkrije szvojo glavo, kda ga zvon na molitev opomina. Csi ravno od onogoga szveckoga dela znájo csedno gucsati, ali ka sze Bogá i düsno zvelicsanje dosztája, vu tom deli szo nevedni, botaszti. Ár szí te to miszlijo, ka je Bog na meszto szébe nje posztavo za goszpodáre, záto sze szamo njim trbej vklánjati, po njuvoj voli hoditi, na Bogá pa nika ne dati. Pa to neszme tak biti. Vszemogocsni Bog escse toga nájvéksega goszpoda vu betezsno posztel lücsi, i csi merjé, vu grob ga szprávjio kak vszakoga szíromáka — ali ka de z tela odegánov düsov na szodbi?

Záto vu szoldásztvi ne zapüszti tvoje verszke duzsnoszti i csi domo prides na pohájanje vu vojáskoj opravi, sze hüjse ne oponásaj, kak prlé.

Znábiti szí sze za volo kakse telovne falinge odszlobodo vojastva, ali szí pa zse szpuño szvoja vojáska leta, ka bos zdaj zse csinio? Csi sze za szlüzsbénika kama scsécs pogoditi, pazi, naj k taksemi brámi prides, kde bos lehko krscsánszko zsivo. Ár sze vu verszkom dugovánji neszme cslovek doszta na szvojo mocs zavüpati. Csi ti pri hizsi, tak zvün hizse vszigdár szamo hüdobó vidis, nevernoszt csüjes, te vu tvojem szrci pobozsnost tüdi hitro poszehne. Ali csi vu takse meszto prides, kde Bogá postüjejo, njemi szlüzsjio, te ne szpitávaj: kde de mi bolse, kde véksi najem dobim, nego kde posteno zsivejo?

Ne li csi bi zvedo ka je vu etoj ali pa ovoj vészi kûga vövdarila i ka je tam zse vecs lûdih mrlo, znam, ka sze vu tiszto vész nebi na szlûzsbo pogodo. Zdrávje i zsvljenje je vszigdár lûblenese, kak oni nisterni krajcarje, stere bi szi lahko priszlûzso. Jákoszt pa i vecsno blázsensztvo za nikoj nebi stimao? Njé bi odao za malo visisi nájem? „Ka valá csloveki, csi bi celi szvet zadobo, dûso bi szi pa na szkvarjenje vrgao?“ Lagoje pajdáse tûdi ne pohájaj, pûszti njé, naj oni idejo po szvojem deli, oh nisterni z juhkanjem vu pekel bezsijo.

Csi szi pa deklicska, ino vu szlûzsbo scsécs sztopiti, te sze tebé escse bole dosztajajo one recsi, stere szam prlé za hlápce popiszao. Ár szi ti szlaba zsenszkoga szpola oszeba, stero z dobre poti hitro lahko odrátajo. Kaksté bodes sze mocsila, edna mocsnesa szkûsáva pride, i ti szi povehnola.

Ka bi csinila, kak bi sze oponásala? Csi szi sze na takso szlûzsbo namerila, kde te niti po nedelah nescsejo vu cérkev pûsztiti, tam hitro povej gori; csi szi pa pri taksoj hizsi, gde je kaksí moski ocsi na tébe vrgao, njega zavrzsi, i csi ti nadale ne da mira, szlûzsbo povrzsi, prvlé kak bi vu greh szpádnola. Vu szlûzsbi celo proti domácsim moskom bodi szigurna, ne szmejliva. Csi te vertinja zamán szekera, bodi potrpezsliva, zmiszli szi na krizs i na njem viszécsega, szpomeni sze z njegovih mok i delaj dale brez csemerov po njegovoj voli. On sze zglédne na tébe, i kda do te zamán sálili, potolazsi te, kak nigda szv. Stevana, kda szo ga beszni zsidovje kamenûvali i on sze je molo za szvoje neprijátele. Na Jezusa naszlonjena bodes lezsej podnásala szvoj teski sztális i kda pride szmrt, ka bi te odszlobodila z ete szkuzne doline, tam na drûgom szveti znam za nikoj nebi dála tá, ka szi na zemli mogla telko trpeti. Zavûpaj sze szploh na Bogá, mirovno delaj i trpi za njegovo volo i vidila bodes, ka de konec tvoj veszéli. Szlûzsba vu zsidovszkom meszti je od materécérkvi prepovedana, ali jesztejo od zsidovov escse hûjsi lûdjé i to szo bozsní katolicsánci.

Ali gucsmo znova poprek brez locsitvi szpola. Znábiti po zsenitvi ti zse hodi pamet i más zse koga vu

szrcé zapiszanoga? Ali jeli sze szklene té zákon? Ti bi zagotovo tak zselo, ali tãkse vüpanja je zse vnoge vkanilo.

Jaz ti szamo to právim : csi scés krsesánszko csiszto zsviteli, tam henjaj gori z pajdástvom, kde bos szamo zapelávanje vido. Bolse de tebi, csi vu celom zsvilenji ledicsen osztánes, kak da bi sze k hüdomi pári zavezao. Zákonszki sztán je ne vszigidár tak veszéli, kak szi nisteri miszlijo, ali kak sze njim na gosztüvanji kázse. Vido szam zse zákon, kde bi eden ali drügi vsze ráj povrgo, csi bi sze mogao z zákonszke zanke odszloboditi. Záto bodi zadovolen, csi ti je Bog ne osznovo tvoj pár, znábiti od vnoge nevole i neszrecse te scsé Goszpod tak odszloboditi.

Vu zsenitev tüdi neszkcoci brez vszega rázuma, zmiszli szi, ka szi ti katolicsánc i katolicsánszki pár szi szlobödno zvolis i ka po szklenjenom zákoni váj szamo szmrt lebko razlocsi. Ne gledaj doszta na lepoto : povehne, ne na bogásztvo, stero sze tá zaprávi, nego naj bi vu tom náj prvesem dugovánji : vu vöri i pobožnoszti ednáko vreliva bilá. Znam jaz edno gvüsno znaménje z koga kaksi mozs i kaksa zsená posztáne, szamo glédaj, kak sze oponása on ali pa ona proti szvojoj materi. Taksi de vu szvojem zákonszkom sztálisi.

Escse nikaj ti szneha i mladozsenec : csiszti sze drzste i z deviskim vencom sztopte pred oltár. Ár csi je z váj eden ali drügi razvüzdani, te do te grehi z vama sli vu zákon ino do vama velko britkoszt i nevoló delali.

Z nemszkoa : Szlepec Ivan.

Iz zgodovine szv. materecerkve.

III.

Na kratci szmo vidili djanje apostolov. Znamo kde szo hodili, ka szo z veksega delali, ar vszaki njihov sztopáj popiszati — vszaki razmi — je ne mogocse, ar te z tem nikdar ne bi opravili.

Nego edno sze vam tak vidi znam vnogim, ka szmo pozabili? Menim naime blazseno Divico Marijo. Ka je pa z njov bilo te csasz, kda szo apostolje okoli po szveti hodili?

Marijo vidimo tam med apostolami, kda szo oni vküpszpravleni szv. Düha zadobili. Po tom je ona z veksega pri szv. Janosi bila, vu koga varsztvo sze je pod krizsom po Jezusi porocsila. Nego drügi apostolje szo zato njo tüdi pohajali, od nje szkrovnoszti Jezusove mladoszti zpitavali. Sztanüvala je v Jeruzsalemi, kde je njeno szveto zsvljenje na sztalno dobro peldo bilo vszem krszt-senikom. Hizsa njena je nindri na Sion gori bila ne dalecs od one-hizse, kde je szlednja vecserja i oltarszko szvesztvo nasztavleno. Poleg hizse je kapela sztala, kama je szv. Janos apostol mesüvat hodo i ona sze vszaki den precsiscsavat.

Vmrla je brezi trplenja i betega, ar szo to kastige za poprijetja greh, steroga, kak znamo, ona ne mela. 14 let je zsviela na zemli po vnebohodi Jezusa do 61-ga leta szvoje sztaroszti. Telo njeno je z mrtvih po Bogi zbüdjeno ino zjedinjeno z düsov i vu nebo odneseno, kak bi bilo Adamovo i Evino — kak nisterni szv. ocsaki vcsijo -- csi bi Bogi podvrzsena osztala. Ar je prhneti ne szmelo ono szv. telo, stero greha niksega ne poznalo i stero je jednorodjenoga Szina bozsega vu szebi noszilo.

IV.

Po apostolaj sze je razsirila katolicsanszka vera po celom rimszko-latinszkom drzsanzji, to je v maloj Azsiji, v

szevernoj Afriki pa v celoj Europi zvün denesnjenja ruszoszkoga. Nego pomali sze je zse tüdi zacsinjalo preganjanje krsztsenikov, kak szmo vidili pri apostolah, steri szo vszi sz szilnov szmrtjov vmrli zvün szv. Janosa, ki sze je pa tüdi szamo po csüdi dvakrat szmrti reso. Preganjale szo zdaj krcsenike szamo poszamezne persone; caszarje i kralovje szo njim escse doszta ne prizadevali. Med mantrnikami toga csasza je bio emmauszki szv. Kleofas, ki je Jezusa szrecsao po gorisztanenji i vu hizso notri zvao v Emmauszi. Zsidovje szo ga vmorili za volo njegove sztalnoszti vu vöri. Z tiszte hizse je szledkar cerkev napravlena.

Tiszti vojak, ki je szrce Jezusovo prebodno na krizsi, sze je szledkar z dvema drügima prijatla tüdi szpokoro i okrsztiti dao. Longinusz sze zove. On je eden del szpice tiszte meo pa z njov csüde delao, z sterov je Jezusovo rebro prebodno. Njega szo tüdi vmorili z dvema prijatla navküper. — Csüli szmo od Dioniziusa zse, ki je bio plemenitas v Atheni na glavnom meszti Grckskoga ino sze je na predgo szv. Pavla okrsztiti dao, pa prvi Athenszki püspek posztano. Njega je szodnija na szmrt obszodila ino szo ga vu ognji zezsgali za volo razsirjavanje szv. vere. Te niksi Onezimus, Filemon, k steromi je szv. Paveo edno pizsmo pizsao, njegova zsenä Appia szo kamenüvani na szmrt. Szv. Thekla tüdi toga csasza preganjana: Szveti Paveo apostol jo je okrszto, pa kda je njena mati to zvedila, jo je szama obtozsila pri szodniji, ar jo je stela k mozsi dati, szvetica je pa oblübo mela te zse vekivecsnoga devistva. Ob prvim szo jo z ognjom steli vmoriti. Kda sze je ogenj ne prijao, te szo jo pred orozzlana lacsnoga vrgli, kda njoj je ta zverina tüdi ne skodila, te szo jo v edno jamo vrgli, vu steroj je velka csemerna kacsä bila. To kacsö je pa nebeszka sztrela vmorila, szv. Thekla pa z jame odisla ino je do 90-ga leta szvojeza zsitka zshivela v Szeleuciji szkrovno, brezi znanja szvohih sztarisov i preganjalcov. Vnogi szo po taksoj poti szmrt naisli za volo vöre Krisztusove, strerih imena nindri niscse ne zapiszao, strerih imena szo vu vekivecsnoszti pri Bogi szamo poznana.

Ali ta preganjanja szo szamo po mesztaj bila. Pravo,

za vsze krsztsenike ednako preganjanje sze je te zacs-
nolo, kda szo rimlanszko-poganzski caszarje zacs-
noli odürjavati krsztsenike. Zmoszen rimszki caszar, Augusztus,
za koga sze je zvelicsiteo narodo, je v 14-tom leti po
rojsztvi Krisztusovom vmro. Za njim je na caszarszki
sztolec Tiberius sztopo, njegove zsene szin. Za toga ca-
szarsztva 16-ga leta je zacsno Jezus vcsiti i 20-ga leta
njegovoga caszartva je Jezus vmorjeni. Te caszar je po
Jezusovoj szmrtili escse 7 let vladao, zato csi li, ka je
krvolocsen cslovek bio, doszta je cscse ne meo proti
krsztsansztvi. Vmro je 37-ga po r. Krisztosovom. Hüsi
szo bili naszlednicje njegovi: Kaligula (l. 37—41 po Kr.)
i Klaudius (l. 41—54). Nego ober vszeh teh je divjao
Nero caszar (l. 54—68.) bole zvirina, kak cslovek, proti
mladoj szetvi krsztsanszke vöre. Szedenajszet let je bio
sztar, kda je toga ogromna velkoga caszarsztva vlado vu
roke dobo.

Pisejo od njega, ka je zaprva dobre düse mladenec
bio imo rad za haszek caszarsztva i zadovolnoszt lüdsztva
sze szkrbo, nego mati njegova i velikasje kraleszkoga
dvora szo njemi na veke veszelice pripravlali, ar szo ga
ztem steli szebi pridobiti ino szo ga tak pokvarili, ka sze
je vu razlicsne grehe, posebno vu pijancsivanje i njega
brata: vu necsisztoszt pogrozo ino vecs na delo miszlti
ne steo, pa pomali kak te najbole razvüzdani mladenec
njegovoga caszarsztva poznani bio. Na szlednje je zse tak
dalecs priseo, ka je lasztivno mater, szvojega vucsitela pa
szvojo prvo zseno vmoriti dao, to drügo zseno pa tak
dugo mantrao, ka je od preganjanja vmrla. Brati szvo-
jemi je szam dao csemer, ka ga je z tem vmoro, dete
szvoje je pa zsivo vu vodo vrzsti zapovedao. Na sztotine
je dao szpomoriti rimszke velikase z zsenami z decov i
szlüzsabnikami vred, imanja njihova szil je oszvojo ino
na veszelice obrno. Dobro je znao, ka ga lüdsztvo odür-
java, nego rad je pravo: »Csi me odürjavajo, naj sze me
szamo bojijo.«

Rim je tisztoza hipa velko meszto bio, nego brezi
vszega reda zpocimprano z hizsami na 6—7 stokov; vu-
lice szo na mesztaj jako voszke tmicsne, püklave bile, pa
sze je to Nero caszari ne vidlo; je tüdi dosztakrat pravo,

ka sze to nedosztaja glavnoga meszta taksega caszarsztva. Na ednok je szamo eden vecser meszto od vecs krajov zacsnolo goreti. Lüdsztvo sze presztrahsi ob prvim, te pa zse szrdito grata, kda vpamet vzeme, ka szo po meszti sztrazse nasztavlene, stere ne dopüsztijo ognja gasziti. Nikak szo zato li pogaszili; nego za seszt dni je ogenj znova vövdaro, caszar ga je z balkona szvoje palacse gledao z prijatli szvojimi ino je szpevao i igrao k tomi. Vnogo lüsztvta sze je pogübilo v tom ognji, berácsje szo pa gratali vszi. Lüdsztvo szi je vszesirom gucsalo, ka je to caszar napravo. Kda je on zvedo, ka lüdsztvo zna, sto je zrok te neszrecse, je so pa je te najvekse bogatine vmoriti dao, imanja njim izpojemaó ino za te peneze te meszto nazajzozidao. Isztina, ka je zdaj meszto lepse gratalo po toj vnogoj krivici, nego vise szto million zlatov je kostalo pa vnogi szo ne nazajdobili szvojega meszta, ar je szebi caszar edno novo palacso zozidao i veliki püngrad okoli nje napravo na lüdszkih hizsnih mesztaj. Na to je lüdsztvo zse od vnoge nevole na glasz preklinjalo caszara, proszilo nazaj szvoja imanja, zgorenih i vmorjenih szorodcov i prijatlov zsvljenje tak, ka je caszar zse vu sztrahio za szvoje zsvljenje. Na to szi je pa nikaj peklenszkega zmiszlo. Szvedoke je najao, ki szo pri razlicsnih szodniscsaj obtozsili krsztsenike, sterih je te zse v Rimi doszta bilo, ka szo oni Rim vuzsgali. Krsztsenicje szo pred lüdsztvom zse tak v lagoonem glasz bili, steroga szo od njih sirili iz Palesztine prihajajocsi zsidovje, ar szo to vervali od njih, ka po nocsi zato vküper hodijo, ka tam malo detco kolejo pa jejo — tak szo naime miszlili, ar szo nikaj csüli zvoniti od tela i krvi Krisztusove. Zdaj pa te escse to! Lüdsztvo poganszko je na te tozsbe na vez glas zselelo kastigo na krsztsenike. Nero caszari je pa szamo to trbelo. Zdaj je zse vecs niscse ne zroküvao njega. Zapovedao je vsze one, ki szo sze za krsztsenike vadlúvali, z grozovitnimi mantrami szpomoriti. Szrecsni szo escse bili, sterim szo glavo odszekali. Vnogi szo krizsani; caszar je med njimi hodo i je z veszeljom gledao; drügi szo v kozse zasiti i pred krvolocsne psze vrzseni, naj je razcsesejo, vnoge je na ospicseno kolje dao potegni zsvive, drüge pa z szlamov i szmolnatov oblekov na kolje privezati ino je vecsev zsvive vuzsgati, ka szo po nocsi

kak szvecse szvetili vu njegovom püngradi z njimi. Tak dalecs je beszno, ka szo sze na szlednje vszemi lüdsztvi milili ino ga je lüdsztvo priszililo, naj henja ztemi grozovitnimi mantrami. Godilo sze je to l. 64-ga po Kr., kde je na jezere krsztsenikov zpomorjenih po razlicsnoj poti. Za tri leta potom je novo preganjanje bilo, kda szta tüdi szv. Peter i Paveo na szmrt obszojena od caszara.

To je caszar delao v Rimi. Za caszarsztvo je ne dao zapovedi za preganjanje krsztsenikov, nego njegovi namesztniki szo zato brezi toga vcsinoli szvoje. Ve szo pa csüli, ka sze godi v Rimi, zakaj pa ne bi oni tüdi pokazali, ka znajo takse na küpe szpoklati, steri szebe braniti nescsejo.

Glaszovitnesi szvetci toga casza szo bili vmorjeni: Szv. Nazarius v Mailandi pa szv. Celzus, steriva je v Rimi Nero v morje lücsiti zapovedao, da szta pa z csüdov vöprisla z vode; vu Ravenni szta bila brata Ursicin pa Vitalis, ki szledjen je ocsa szledkar vmorjenih szvetih bratov Gervaziusa i Protaziusa pa mozs tüdi vmorjene szv. Valerije. Pa kak tü, tak po celom orszagi je tekla kry krsztsenikov za vero, za Krisztusa, za vekivecsnoszt.

Bassa Ivan.

Vesznicski kepi.

Hválen bodi-bauta.

Ve je escse vszaki obládan, ki je szpadno na zemlo. Szamo on je szploh obládan, ki sze tak tá ftégno, ka vecs nemore gorisztanoti. Ali ki sze vküppoberé, na nogé oprávi, on escse lehko doldobi szojega ládavca. Vcsiti sze more z szvojega kvára, naj bi szti to mogao szledi na haszek obrnoti.

Schäfer Mozes je bio obládan, ali záto je ne vu dvojnoszt szpadno. Mocsno szo ga vrezali, ali záto je vsze vüpanje ne zgübo. Njega tak hitro ne zalejéjo. Zdaj je szamo to glédao, kak bi mogao hitro na noge szkocsiti. Vecs z pámetjov, kak z mocsjov. Práva mocs je pa sztálna vola. Szamo mocsna vola nasz na to pripela, ka bi kaj velkoga doszégno. Csednoga ne premesa zaprva kaksa mála neszreca, nego dale sze vojúje, dokecs po trüdah szvoj namen nedoszégne. Navcsimo sze sztálnoszt i vküpdzrsanje od nasih neprijátelov.

Lübav dobroga dela naj ne bode szlameni plamén, steri vizzoko vszecsé, te pa hitro vgászne. Navdühseno naj bode szrcé krscsánszkoga csloveka, naj bi ga zsarécsi ogen nepresztanoma vuzsigao na dobro.

Mozes je bio neotrüdjen. Volo je ne zgübo. Sztálen je osztáno ; sztálen vu hüdobi.

Zse dávno szi je vu glavo vzeo, ka de vu Golobnjeki on ednok goszpodár. Zse je na dobroj poti bio, ka bi szvoj cil doszégno. On je vszigidár bogatesi, obsina pa szziromaskesa gracšüvala, vszi szo zse zaduzseni vu njegovom zsépi bili.

Ali to neszrečno krvávo proscsenje je premesalo njegove racsune. Vesznicsarje szo zácsali preglejüvati i Mozesa sztavlati na njegovoj poti. Záto je zdaj za drügo pot i prilike mogao glédati. Do szega mao ka je steo to je delao ; niscse ga ne na szkrbi meo. Do szega mao je na szvetlom lehko noro lüsztvó. Pijance je lehko za nosz vodo. Zdaj pa, gda szo sze lüdjé malo sztreznili, szo sze ga ogibali, kak te hüdi krizsnoga dreva.

Vszo jálnoszt i hamicsijo je potrebüvao, naj bi lüsztvó znova k szebi privabo, te bi je pa gülo i z kozse szlekaó.

Leto je zse szkoro doli preteklo i k novomi leti de sze velka krscsma znova z árende dávala. Mozes je krcsma vecs ne steo z árende vzéti. Dober nosz je meo. Znao je on dobro, ka na krcsma goriplácsa. Ali záto je liciteraó i kda je zse árendo na vizzoko goripotégno, te je krcsma ednomi drügomí krcskeniki na sinjeki nihao. On de záto trzso pitvino brez krcsme ino árende.

Kak de sze to godilo? Kak? zakaj bi pa meo on bauto? Tam je on zdaj steo notriprineszti, ka je zgūbo pri kresmi. Od Mozesove baute szi negucsimo zdaj ob prvim. Pokázao szam vam zse ono zidino, stera je z cotarszke pūte kecasztoga Izsáka narászla. Zdaj sze pa nad dverami z zlátimi literami napiszana tábla szveti: „Trgovina Schäfer Mozesza k pravicsnim vagam.“

Vu bauti je do szega mao zsená njevova, kondraszta Szálíka trszila, ali ona je tūdi ne velko szkrb mela na bauto. Cela vész je tam mogla kūpivati, ár je to bila jedina bauta. Drūgi trgovec je pa nancs ne zselo priti vu tak lagojo obsino. Zdaj de vsze nacsí slo, miszli szi Mozes. Z krcsme szo ga vōzokadili, escse szamo to bi trbelo, ka bi ga z baute tūdi ztirali. Ve isztinszko, ka sze je zse zdaj zadoszta zmogao, ali escse je ne bila njevova cela vész. Szamo da bi njemi nebi té pop prizadevao, te bi vsze dobro bilo. Ali on njemi lehko escse to naprávi, ka kaksega krcsánszkoگا bautasa priszeli vu Golobnjek.

Naprej sze záto zse steo poszkrbeti zsidov. Lepo szi je notri zrihtao bauto, vu njoj sze vsze szvetilo od csisztocse. Vsze, ka je szamo zselo cslovek, sze bilo vu njoj dobiti. Zselezo, zácsinbo, fárbo, szūknjo, pleteno, bicsnjek, mazalo. Zsidovszki nosza agentje szo vsze lepo k njemi vu bauto posztavili: szvilnatne i vunatne robce, vōzdelane predpásze, pantlike i vszakojacsko cifraszte oprave, mále gledalice, disécsi oli pa zseifo; za zszenszke i moske vszakojacsko pohistvo.

Tá vszakojacska lepa drobnija je znova Golobnjekare k zsidovi pripelala; z velkim seregom szo sze rivali, vu bauto, ka bi sze csūdivali nad vszakojaeskim lepim pohistvom. I kak fál odáva zsidov to lepo blágo. Doli sze zakuné, ka njega rávno telko kosta, ka pri njem niksega dobieska nema.

Bauta je vszigdár puna bila z moskami i z zszenszkami, deklina szo sze od velkoga gledala ne dalé vkraj-szpraviti. Drūgo sze ne csūje po bauti gucsati:

— Ete robec probaj, Kata na glavo, té sze ti pri-právi.

— Parket bi rada kúpila Orsa, kúpi ráj liszter, to túdi doszta vecs ne kosta.

Tak gucsi gde Szálíka, gde njoj pa pomága Mozsele. Vnogi kúpijo, ali malo steri plácsa.

— Neimam penez — zguəsi szi eden pa drúgi.

— Nika ne dene. Dam ti jaz na porgo, szledi zse lahko plácsas. Ne szi ti ta prva i zagrúšno ne ta szlednja. Miszlis, ka do sze ocsa kregali? Ka bi sze? Oni szo túdi duzsni. K njihovomi racsuni szpisem tvojega túdi.

Tak je to slo eden csasz. Golobnjekarje szo hodili vu cérkev i katolicsánszko szpráviscse. Zmerni szo bili i krcsme szo sze ogibali. Dúhovnik je zadovolen bio z szvojimi ovcami. Pobožno szo zsvieli, delo prijéli i od krcsme szo sze vkrajodvadili. Ka szo vszigdár lepo cifraszto oblecseno hodili. Csi sto na szébe nika nedá, te ga drúgi túdi dolglédajo. Vu Golobnjekarah sze je eden drúgi húdi dúh zgnezdó. Tomás plebános szo ga zaprva ne v pamet vzéli, vnogo szkrbi szo meli, cifraszti oblecs szo ne vidili.

Na szprotoletje je Mozes k szvojoj bauti dobo escse szloboscino, ka bi lahko pitvino vótocso, csi je glih bauta njegova poleg krcsme bila. Zdaj je tak ne placšivao árendo i itak je osterjas bio.

Plebános szo za katolicsni okrog zse dávno prozili szloboscino, ka bi pitvino lahko tam vótocsili, te gda je Mozes escse vu ostariji mejsao vino. Zdaj pa csi je glih Mozes szamo po novom leti notridao prosujo, szta vu ednom vremení nazájprisle obedvej prosnje. Katolicsni okrog je ne dobo, ali zsidovi szo poleg krcsme dopúsztili pitvino vómeriti. Hja, znao je Mozsi finance mazati i poleg toga escse na popa csemeren nadszodec je podpirao njegovo prosnjo.

Mozsi sze znova zácsao vüpati. Med kúpilom szo sze lúdjé z nova navadili k zsganici i ráj szo szi pri zsidovi pogucsávali, kak vu katolicsnom okrogi. Plebános bi szkoro prekeszno v pamet vzéli, kak nevarno meszto je grátalo zsidoszka bauta.

Záto so sze zácsali vojüvati proti bauti. Okol szébe

szo szi szpravili nisterne prilicsnese i csednese kmete ino szo njim gucsali od sparlivoszti. Dugov zse tak doszta majo, zdaj pa ne, ka bi je placšivali, nego escse szi nove na sinjek jemléjo. Vszaki szi naj számo telko küpije, ka proti lahko vöplácsa. Porga je vszigdár drága. Velka porga nema nigdár dobrega konca. Sto je zsidovi duzsen, on je nigdár ne szvoj goszpod, zsidov ga vu rokáh drzsi i gda scsé, te ga zagrlí.

Dobre recsi szo ne bile zobsztonj. Golobnjekarje szo bogali. Ali Tomás pop szo szi ne dáli mira. Tecszág szo szi premislávali, tecszág bogámolili, gda szo sze vüpali páli z ednim novim delom pred fárnike sztopiti. Krs-ecszágsko drüzsbeno bauto szo nakanili nasztaviti.

Po vecseráh, gda je vecs vértov prislo vu katolicсно szprávisese (okrog) szo tam bodocsim naprejdáli, ka csi szo zse glih doszta bolsi, delavnesi, ali ne szo escse za szébe zadoszta csedni. Vszaki krajcar k zsidovi znoszijo, záto sze dugov resiti nemorejo. Prvlé je krcsma pozsrta vsze njuve trüde, zdaj pa bauta. To je vsze edno, one zsepe napunjávajo, kak prvlé. Delo i trüd je njuv, szádi haszek pa zsidov vu zsep dene. Krcsmo szte zse povrgli, ognite sze zdaj baute. Bodite szvoji trgovci. On haszek, steroga szi bautas vu zseb dene, nede skoda, csi vu vase roké pride.

Golobnjekarje szo zarazmili dobro recs. Naszkori szo od hizse do hizse noszili eden árkus, naj bi sze za kotrige drüzsbene baute podpiszali. Deszét koron je kostala edna akcia. Vnogi szo zse bili podpiszani, prilicsnesi szo szi vecs akcij küpili, szíromaskesi pa sto edno, sto dvej. Plebános szo deszét podpiszali, skolnik pét, ovi vértovje tüdi po tri po stiri. Tak more to biti. Prisparane krajcare neszme cslovek tá zafütskati. Na szhranbo je more djáti, naj bi interes noszili. Dobra kasza de drüzsbeno trgovina, szamo neszmejo jo te zapüsztiti, csi jo ednok gori-posztávijo.

Golobnjekarje szo zdaj zse na právoj poti bili. Po szekszari, koronah szo po mali notriszplácsali na vszako akcio deszét koron. I escse za sztroske je plácsao vszaki edno korono. Za nisternih pár meszecov je zse 700 rajns-

kov notriprislo. Jezerotriszto je escse vüne bilo, ali to szo tüdi na mali placšivali.

Po tom szo pa, na pozvánje plebánosa z Pesta eden sztári goszpod prisli, i v nedelo po vecsernicah szo na szpráviscse celo vész vu solo vküpszpravili. Tam szo csüli Golobnjekarje, ka zná té szeri sztarec. Recs njegova je bila kak grmlenca i bliszsk. vcsaszi je tüdi vu zsidovszko bauto notrivdárila. Moski i zsenzke vszi bi ga lacsni i zšéjni celi dén poszlšsali. Zsidov je tüdi odposzlae na szpáviscse szvoje lüdi, naj bi tam kakso zmeslingo napravili. Ali ne szo vüpali nancs muknoti, ár bi njim vcsaszi vüsztla zakrpali.

Szpráviscse sze vu miri dokoncsalo. Pri odebéránji szo sze ne szposzvadili, kak sze to zgodi vu ništernih mesztah. Krepek Tomás plebános szo grátali pedszednik. Vezér Stevan pa knigopelavec i escse tri kotrige szo bilé odebráne za ravnitelsztvo. Eden te prvi je bio rihtar, ki sze ne zbojao vadlšvati szvojo krscšanszko vero, kak vnogi, te dršgi je bio eden kovács, te trétji pa szabo. Za racsun jemácse je jih pa bilo deszét posztávleni tak z kmétszkoga, kak z mesterszkoga sztána. Ednoga vövu-csenoga dobroga i postenoga trgovca szo vu bauto posztávili, stero szo z vszakojacskim potrebnim pohistvom oklali.

Zdaj je zse zsidovi teszno bilo. Komaj szo odprli dršzsbene trgovino, zse je szod vöpovedao na bauto. Szamo tečšasz naj bodem szziromák, dokecs do vu tisztoj bauti trzsili, te zagvšsno nepreidem od gláda. Ni dve leli njoj nedam i mogla de sze zapreti. I kaksté spotlivo je gucsao zsidov od nove baute, itak je vu vszoz odaji z cenov nizse sztopo. Zse prvlé je zadoszta fal odávao, naj bi lšsztvo szamo vu dug szpravo. Szledi, gda zse na nikoj szprávi dršzsbene bauto, lehko ceno na vise potégne.

Ali Golobnjekarje szo ne povrgli szvojo bauto, k zsidovi szo szamo po tobák hodili. Ve szo mogli od zsidova escse te doszta spota gorivzéli.

Zaka ne küpšjete tobáká tüdi vu onoj szvétoj bauti? Csüo szam ka tam smér pa blagoszlovleno vodo vküpodávajo. Csiszla pa z petroliom blagoszlávajo. Pa bi to

tüdi bauta bila? Csüjem, ka sze morete prekrizsiti, kak notrisztopite pa „Hválen bodi“ sze pokloniti. Lepa bauta! Práva „Hválen bodi Jezus Krisztus“ bauta.

Lüdjé szo to vsze za vühami tá püsztili. Ne szo bili grobianszki. Ár szo zse znali, ka kda szo oni proti zsidovi grobianszki, te njé zsidov nájbole szcsese, obrije. Ali csi je zsidov csemeren, to je dobro znaménje.

Drüzsbeni bautas je razmo szvoje delo, na to posztávlene ravnitelszke kolrige szo pa szkrb noszili, naj pri penezah nebi kaksa falinga bila. Za foringo od zseleznice szo nika ne proszili, szvoje ráte od akcij placšüvali; vsze vu szvojoj bauti küpivali zvün tobáka i stemplnov. Vsze szo z gotovimi penezi placšüvali, porge szo ne poznali.

Zsidov sze pa zobsztom sengáro, njegova bauta je vszigdár prázna bila. Hodo je k Poncius Pilatusi, k nadszodeci, k financom. Nadszodec je csemeren bio na popa, záto njemi je vecskrát pod nosz ren zribao. Veskoga rihtara szo tüdi vecskrát poleg toga dela naprezváli, skoditi szo njemi steli, ali on sze je ne zbojao, ár je veska dela vu lepom rédi szpelávo. Vsze vecs szo vmárjali drüzsbeno bauto financje. Ednok szo váge viziterali, drügocs cemente preglejüvali, páli vu kom drügom rovali. Ali nikak szo ne mogli drüzsbeno bauto vu tozsbo szpraviti i vszigdár szo mogli z dugim noszom odnet odhájati.

Trafiiko szo ne dobili i zse dve leti szo mocsno vküpdzrsali. Zsidov je prevido ka od onoga dnéva, gda szo plebános Golobnjekare k szebi privabili, on vecs nema tam meszta. Vecs ga nika na nogé ne posztávi, ne spotanje, ne nadszodec, ne financje.

Scháfer Mozes, gda je vido, ka nacsi nemore, zdaj sze je k szlednoj skéri obrno. Po vnogoj porgi vu njegovom zsépi je bila szkoro cela vész. Vsze szvoje duzsnike je prekdao fiskálisi. Ogülják Samu fiskális je nájednok z Golobnieka 45 vértov dao pred szodnijo posztaviti. Eden za porgo, drügi za vekszl, trétji pa za duzsen liszt je bio obtozseni. Ka de zdaj? Vszi szo sze zoszagali. Szamo plebános ne. Znali szo oni naprej, kak de sze godilo, gda szo krscsánszko bauto goriposztavili. Záto szo zse dávno pred káptalan pizsali, ka bi njuvim fárnikom edno vékso

sumo na poszodo dáli. Izdaj gda je zsidov steo celo vész zadaviti, na bobén vdariti, szo 12' jezér rajnskov dobili na máli interess, naj bi z njimi obsino odszlobodili z zsidoszkih skraplov.

Kak dobrí szo bili zdaj popovszki penezje, stere szo prvlé vu pijanoszti preklinjali. Doszta szo sze ne právdívali z zsidovom, pravice tak nebi dobili, ár je vsze kre zsidova szvedocsilo. Vö szo plácsali zsidova brez tozsbé ne szo szpitávali, jeli je pravicsen dug, ali dale szo 'ga ne trpeli vu obsiní. Med njimi vecs niksega iszkanja nema, naj sze poberé, kak náj prvlé.

Pri racsunah je telko lúdi okol njegove hizse vküpriletelo, ka szi miszlo, ka njemi hizso razneszėjo. Telegraferao jo po zsandáre, ali oni szo ne meli tam niksega dela. Ár gda szo oni prisli, te szo zse plebános náglejse vtisali. Z puskami i szpicami zagvüsno lüsztvó nebi mogli v réd pobrati, ali na edno dobro recs sze vtisa szrditoszt lüsztva, kak zburkano morje.

Lazslive novine szo razneszle po szveti té glász, ka je vu Golobnjeki pop gorzburkao lüsztvó proti ednomi nevolnomi zsidovi, koga szo szamo zsandárje od gvüsne szmrti odszlobodili. (Dneszdén sze vecs lázsi vu novine dá vdariti, kak kelko bi moglo jezero laflaszti báb szamo vözmiszliti).

Zsidov sze zácsao szeliti z Golobnjeka. Zsmetno ga sztanolo povrzsti ono meszto, gde je on szam steo goszpod biti. Zaszkuzo sze, ali ne záto ka bi njemi vu vészi za koga zsao bilo, nego záto ka zdaj zse nede mogao briti Golobnjekare.

Vu novoj krscesánszkoj bauti je pa sze bolse slo, ki szo akcie podpizali, oni szo od szvojih penez lepi haszek vdáblali i poleg toga vszo drobnijo dobro zvágano dobili. Med krsceseniki vküprdzsánje more biti, te zagvüsno obládajo one vüsi, stere sze na njuvom teli scsėjo krmiti.

(Dale).

(szj.)

Drobizs. — Glászi.

Z Amerike. Ne dugo, ka szam edno pizmo csteo, stero je eden nemeec pizsao domo vu naso krajino szvojemji plebanusi. Proszti cslovek je, komaj nisterno rees znao doma z velikov tezsavov naskrabati, zdaj pa takse csrke dela, ka szo sze vszi csüdivali, ki szo to pizmo vidili. Prle doma je ne znao, kak more pizmo zacsnoti, kak szvoje miszli vu lepom redi popiszati, kak dokoncsati, ne bi on doma znao, kak more eden naszlov odzvüna pizma posteno napiszati, zdaj je pa to vsze razumlivo i v najlepsem redi vesinjeno bilo, ár, kak szam pise : Doma je po vecseraj so v kresmo pocsivat, csi li celi den manjaro, tam pa, kde trikrat tak mocsno dela vszaki den, kak njemi je doma to najtezsehse delo bilo, tam on te vecser escse na dve vöri vu solo ide, ar sze je tam navceso, kak velki szirmak je tisztí, ki sze pri vini i með zapelivci modroszti vesi.

Pa je te cslovek 1300 koron poszlae domo na domacso cerkev. Peneze szo tisztí vküp dáli, ki szo z fare tam. Pa je pizsao, ka v Cincinnatii, kde ou tüdi dela, szo lanszko leto 20,000 dollárov (sztojezero koron) vküpnadevali szami taksi z nemskoga izhajajoesi sziomaski delavci na njihove cerkvene i solszke potrebesine ino vö szo dali 15,000 dollarov (szedemdeszépétjezero koron). Pa je to vszako leto tak, ne zato, kabi tam szlúzs tak prevecs dober bio, kak szí nasi lüdjé gocsijo domá, liki zato, ar tam csi sto scse Boga moliti, k mesi idti, v solo deco posilati, te sze tüdi more za cerkev i skolo szkrbeti, ár tam pecseni golob nikomi vu odpreta vüsza ne zleti.

Pa tam nega razdrete i na pol porüsene cerkvi pa tüdi ne takse, ka je vnogi za stalo ne bi rad meo.

Szlovenci nasi, ki tá idejo, oni prej tam nanes v cerkev ne hodijo, csi szo li leta dni tam, ár vu cerkvi vszaki szvoje meszto more vszakikrát plac sati z nisterimi krajcari, to pa njim ne ide vu glavo, zakaj bi to moglo tak

biti — miszljijo, ka cerkev tüdi vu fabriko hodi szlüzsit. Vesimo sze, vesimo, lübi estevci, ár ki sze ne vesi, on zaosztane — szvet ne csaka na nasz, dokecs bi sze nam vidlo za njim korakati. Drügi narodje sze vesijo, csi li kaj kosta, pa ne vrzsejo vö szvojih penez zaman.

V-Pinkovci je z milodarov pohožsnoga lüdsztva lepa krizsna pot szpravlena ino v zacsetki poszta po P. Fabiani, ocsi reda franciskanszkoga od Novograda, z lepov szlovesznoszljov blagoszlovljena. Darovitnoszt lüdsztva sze tü vszako leto lepo zkazse pri cerkvi i katolicsanszkoj soli na znamenje, ka krscsanzski düh tü zsive, steri szvoje grade, cerkev i verszko solo, zna postüvati.*)

Romanje szo napravili cserenszovszki fárniki na drügo nedelo po vüzmi k Szvétomi Szebestjáni, kde je té dén proscsenje, tak zváno „topla proska“ bilo. Kda je zse vecsér nasztano, szo sli v lepom redi z gorecsimi szvecsami po mostjanszkom bregi gori. Kaj lepoga ino genlivoga je to bilo. Vnogi szo sze szuzili, escse drügoverniki. Primernese peszmi pa niti ne bi mogli popevati, kak „naj te hváli celi szvet nebeszka kralica.“ Celi szvet naj jo hváli, nasi bratje z drüge ovsárnice tüdi. To szo zseleli romarje, to zselemo i prozimo mi vszi katolicsanci tüdi. Daj sze nam Jezusovo Szrcé toga kem hitrej vcsakati.

V missionszki novinaj szam csleo, ka je bio missionar, ki je obrvim vu Abesszinio, (Afrika, pod Egiptomom) kde je vszikdar toplo, priseo ino je tam predgao katolicsanszko vero tim csarnim lüdem: zamorecom, kakszi zse v Afriki szo. Kda je tiszti krao zacsuo od njega, ga je k szebi dao pozvati ino ga je kak malo dete, od vszake sztvári zpitavao, kak je kaj tü v Europi, odked je te missionar ta priseo, pa njemi je vsze vörvao, uego na szlednje szta nikak na to prisla, ka tü v zimi ne dezszds, nego szneg: bela zmrznjena voda ide, kak mela pa ka je na vodi odzgora trda kraszta tak, ka sze lüdje vozijo i tüdi hodijo po njoj. Ali na to sze je te zamorec razszrdo ino je vesz csemeren pravo: „Idi od mene, naj te

*) K nasega rojaka precaszta. Bassa Ivana, ki szo tüdi vrel piszatel Marijina noga liszta ino plebanos v Novombregi szlisijo Pinkovci.

vecs ne vidim. Dozdaj szam ti vervao, nego po toj debeloy lazsi szam szpoznao, ka te je ne vredno poszlušati.“ — Jeli ka prinasz tūdi szo ki vszakomi vörjejo, kakso stecs lazs gucsi, liki ka dūhovnik predga, to ne, zato ka je vcsaszi malo zsmetno zdrzsati.

(bi.)

Vu Kameruni v Afriki szo taksi zamorci, ka meszto cukra szol radi jejo, tak, ka missionar deco tūdi z szoljov k szebi rata. Zgodilo sze je, ka je ednok v ednoj taksoj veszi eden missionar mogeo nisterne familie okrsztiti, pa znamo, ka pri szv. krszti dūhovnik malo szoli — kak znamenje krsztsanszke modroszti i nepokvarjenoszti — krsztseniki na jezik dene. Deca szo z veszeljom odpirala lampe liki po krszti szo szti poguesala, ka je dnesz missionar jako szkopi bio, ar je szamo malo dao. — Vi krsztsanszka deca, ki szte sze zse krsztsanszki navuk vesili, ka povete na to? Je missionar te den toj deci malo dao? Vsze, vsze njim je dao, ka je szamo mogocsi bio: Odpūsztjenje greha poprijetja, jus na nebeszko kralesztvo, detinsztvo bozse z milosztjov poszvecsenja, mocs proti lagoonemi nagibi — vsze to njim je dao ino szledkar szo sze tej zamorci to tūdi navcsili od missionara pa szo zna biti doszta bole csuvali szvoje dūse, kak nisterno lagoonje europejszko dete.

(bi.)

Dári na szebesezsanszko cerkev.

Bogojánszka fara.

Z Ivánc.		Vogrinec Julia	1	Rozsman Roza	40
Pokojnoga Püčko A. familija	30	Guitman Klára	1	Lovreneséc Ivan i J.	40
Hajduk Ivan	20	Horvát Ána	1	Varga Bára	20
Godina Ferenc	20	Guitman Bára	1	Oslaj Stevan i Treza	60
Jágerics Jozsef	20	Guitman Kata	1	Horvát Martin	20
Rousz Stevan	60	Puhan Ána	1	Ivanics Ivan	50
Horvát Martin	40	Benkovics Apolonia	1	Oslaj Ivan	30
Drvarics Jozsef	40	Glavács Treza	20	Berden Treza	20
Gábor Bára	20	Glavács Stevan	10	Fölbán Stevan	10
Legén Orsa	20	Zadravec Orsa	10	Nemec Bára	40
Gojdina Maria	50	Benkovics Stevan	20	Hozjan Geta	10
Toplak Mihál	120	Puhan Roza	1	Oslaj Mihál	40
Jerebic Klára	26	Horvát Matjas	1	Ivanec Ána	20
Vogrin Klára	1	Horvát Jozsef	40	Horvát Bára	20
Vogrinec Bencsi	10	Elijás Jozsef	10	Csnela Roza	40
Vogrin Mihál	30	Elijás Klára	12	Vogrinec Treza	20
Püčko János	60	Puhan Balázs	20	Tránjek Ána	20
Sztanko Martin	40	Bognéc János	30	Csnela Jozsef i T.	40
Rousz Orsa	30	Berden Matjas	20	Petek Stevanca	10
Donsa Stevan	40	Sömen Ána	20	Ivanics Ivan	20
Stevko Klára	20	Horvát Steván	14	Horvát Treza	10
Stevko Klára	50	Lopert Ferenc	20	Oslaj Ferenc	10
Schárdl Ferenc	140	Püčko András	26	Csnela Ivan i K.	120
Reusz Stevan	30	Kocsár A. i Andrasica	40	Gercensér N. i Jula	30
Grábar János	120	Mausec Magdalena	20	Petek Ána	10
Püčko Ferenc	1	Fereñc Ivanovca	20	Adanics Magdalena	20
Klár Lajos	30	Ferenc Jánosica	20	Torók Stevan	20
Róusz Jozsef	50	Puhan Ána	20	Feresák Martin	20
Donsa Jozsef	40	Hogács Jozsefovca	20	Nemec Jozsef	30
Rousz János	12	Rozsman András	20	Puhan Jula	60
Antolin Ána	1	Mansecs Jánosica	10	Berden Martin i Orsa	30
Puhan Verona	26	Sumák Maria	20	Trajbarics Magdalena	10
Spilák Ána	08	Sumák Ferencska	20	Oslaj Stevan K. i Jula	60
Legén Miklos	20	Stefko Vincencij	30	Ivanics Ána	10
Gábor János	20	Horvát Martin	10	Kerman Klára	10
Vogrin Martin	12	Puhan Petrovca	2	Glavács Klára	20
Cipot Katalin	16	Püčko Jozsefica	2	Gjürek Mihál	40
Spilák Stevan	20	N. N. i Vogrin Martin	158	† Bojnec Ivan	20
Spilák Jozsef	40	Vküp	20-80	Trajbarics Ána	10
Kolosa János	40			† Neimentváni	10
Spilák Ána	1	Z Filovec.		Kerman Klára	20
Gábor András	1	Toplek Ána	1	Oslaj Ivan, Klára, Jula	120
Nezsics János	08	Trajbarics Stevan	1	Baligács Martin	20
Spilák Treza	1	Kerman Stevan Trajbarics Klára	120	Nemec Treza	10
Toplak Matjas	1	Oslaj Ána	40	Petek Stevan	20
Zagári Mihál	60	Varga Klára	40	Oslaj Ána, Franc, Ána	110
Zagári Jozsef	20	Oslaj Petrovca	40	Rozsman Magdalena	40
Stefko Mihál	1	Ivanec Magdalena	20	Kerman Klára	10
Stefko Stevan	20	Horvát Treza	20	Oslaj Klára, Stevan, Jozsef	90
Klár Vincí	20	Oslaj Jozsef	20	Bojnéc Jozsef	20
Klár Benjamin	20	Berden Stevan	20	Vorga Martin	40
	Vküp 52-62	Oslaj Ána i Treza	40	Toplak Klára	20
Z Bogojine.		Vorga Ána	40	Trajbarics Magda i Martin	40
Guitman Ferenc	1	Nemec Ána	40	N. N.	20

Berdén Franc, M. i J.	50	Mansec Bára	20	Domonkos Stevan ml.	10
Trájbarics Klára	20	Császár Franc	30	Varga Peter	40
Zsban Mihál i Stevan	30	Fercsák Orsa	20	Bojnéc János	40
Toplak Klára i Treza	40	Trájbarics Klára	20	Gerencsér Péter ml.	20
Törnar Klára	20	Csernela Stevan	20	" " szt.	30
N. N.	04	Zelenko Tereza	20	Kalosa Stevan	14
Oslaj Magda i Klára	04	Trájbarics Iván	20	Joha Stevan	20
Farkas Ivan	20	Berden Magda	20	Varga Petrovca	1
Nemec Klára	20	Zelenko Ana i Martin	60	Berdén Stevanovca	60
Pétek János	40	Ivanics Treza	20	Német Stevan	20
Horvát Ivan	10	Rozsman Franc	40	Kovács Peter	20
Gerencsér Ana	30	Trájbarics Ana	1	Bojnéc Ferenc	60
Oslaj Ana i Magdal.	50	Horvát Iván	40	Varga Matyas	40
Horvát Jozsef	20	Stevanec Orsa	20	Horvát Ivan ml.	20
Koter Ana	20	Berdén Anton	60	Berdén Stevan	30
Oslaj Stevan i Treza	30	N. N.	12	Szmeb Magdalena	30
Toplak Ana i Geta	40			Császár Jozsef	28
Folbar Julia	20			Nemec Ivan	20
Horvát Jozsef	20			" Jozsefica	20
Lovrencséc Ivan	30			Domokos Peter	60
Jagerics Treza	10	Nemec Roza	40	Varga Martin szl.	40
Pleh Bára	10	Bohnéc Ivan i Caszar		" József	40
Oslaj Orsa i Klára	40	Bára	160	Kerman Jozsef	40
Oslaj Magda i Martin	40	Roban Maria	60	Szobotin Martin	20
Oslaj Stevan, Jozsef		Trájbarics Bára	40	" Ana	20
i Ana	60	Császár Klára	40	" János	20
Trájbarics János i Ivan	60	Horvát Peter	50	Küzma Martin	40
Kermán József i Magda	40	Kamplin Stevan	40	Cservék Ivan	40
Berdén Jozsef i Mihál	50	Farkas Stevan	40	Császár Martin	110
Horvát Stevan	10	Farkas Ferenc	20	Szobotin Ana	40
Trátnjek Klára	20	Horvát Ivan	40	Gyürek Treza	40
Ivanics Stevan i Treza	30	Gerencsér Pavel	10	Gönc Ana	1
Lovrencséc Kata	20	Benkovics Mihál	1	Szobotin Klára	20
Zelenko Franc	30	Trájbar Matyas	30		
Lútar Ivan	40	Adanics Ivanojca	40		
					Vküp 19:62

Z Sztrehovoc:

Lübleni darovniki i nabiralci! Jezusovo Szrcé vam naj dá za milodáre i trüd na tom szveti milosceso, na ovom pa diko nebeszko.

Klekl Jozsef
plebanos.

